

hjemlige Salgsmarked vil imidlertid ogsaa blive forringet til Fordel for Udlandet. Den danske Fabrikant kommer nemlig til at svare Skat af Konjunkturforhøjelsen paa Raastoffet, — medens den fremmede Fabrikant, som indfører sine lærdige Varer her i Landet til den engang fastsatte, stabile Salgspris, slipper for et tilsvarende Skattepaalæg. Kun en Beskyttelse, som er meget højere end den nuværende, vil kunne raade Bod paa dette mod den danske Fabrikant saa uretfærdige Forhold. Det er ikke vor Hensigt med nærværende Fremstilling at komme ind paa Spørgsmaalet Frihandel eller Beskyttelse, men vi kunne i denne Sammenhæng ikke undlade at udtale, at den nuværende, tariffmæssige Beskyttelse vil være aldeles utilstrækkelig under Værdibeskatning.

Det kan ikke tilstrækkelig stærkt fremhæves, at Værdibeskatning af Tobak i Følge Fagets hele Natur vil medføre saa store Forstyrrelser og Forvirringer i alle Forhold: Indkøb, Fabrikation, Arbejds løn, Salg, Toldbeskyttelse — at hele den sunde og gode Tradition, som Faget hviler paa, og som har skaffet den danske Tobaksindustri Ære og Anseelse overalt i Udlandets Fagkredse, med et Slag vil blive kuld-kastet af Værditoldsystemet.

En Forhøjelse af Vægttolden vil allerede være til stor Forstyrrelse for Industrien og, i alt Fald i Overgangsperioden, gøre Faget Skade, indtil Konsumforholdene ere regulerede. Den vil sikkert bevirke en Forskydning af Konsumet fra Cigarer henimod de billigere Varer: Pibetobak og Cigaretter, hvilket vil medføre Arbejdsløshed indenfor Faget. Cigaretindustri haves nemlig ikke her i Landet, og ved Røgtobaksfabrikationen beskæftiges relativt et langt mindre Antal Arbejdere end ved Cigarfabrikationen. Den første foregaar fornemmelig ved mekanisk Drivkraft, medens den sidste hovedsagelig er manuel. En saadan Forskydning vil saaledes have uheldige sociale Følger og i første Række ramme Arbejderne.

Ved Værdibeskatningen vil dette Forhold træde endnu langt stærkere frem. En Overgang til Værditoldsystemet, samtidig med en Toldforhøjelse, vil blive til ubodelig Skade for Faget i lange Tider — maaske for stedse. Den vil blive til Skade for Arbejderne, til Skade for Konsumenterne og til Skade for Statskassen, idet der vil ske en samtidig Forskydning i Importen af dyrere Cigartobakker henimod de billigere Røgtobakker, hvorved Statens Indtægt gennem Værditold formindskes.

Til Slut skulle vi nu omtale Forholdene ved Industriens Eksport. Det indrømmes vist i Almindelighed fra alle Sider, at Toldgodtgørelse ved Udførsel maa bortfalde under Værditoldsystemet. For Tobaksbranchens Vedkommende vil det i alt Fald — i Henhold til den foran fremsatte Redegørelse af Fabrikationens Væsen — være ganske umuligt at afgive en Erklæring paa Tro og Love om den til Varerne brugte Tobaksværdi.

Eksporten, som i 1895 androg 317,356 Pund til en Værdi af ca. 400,000 Kr., er i 1905 vokset til 394,998 Pund til en Værdi af 719,000 Kr.

Arbejds lønnen for samtlige udførte Varer i 1895 udgjorde henimod 100,000 Kr., medens en enkelt herværende Cigarfabrik alene i 1905 har udbetalt i Arbejds løn for Eksportvarer 130,000 Kr.

Ordføreren for Toldudvalget i 1897. Hr. A. Peschke-Køedt, udtalte i Mødet den 9. April 1897 . . . Da vi nu i Udvalget begyndte at arbejde, blev der straks fra Tobaksfabrikanternes Side sendt os en hel Del Fremstillinger, der viste, at det vilde være saa godt som uigennemførligt at fortolde Tobak efter Værdien, naar man ikke vilde ødelægge vor ret betydelige Eksportindustri paa Tobakkens Omraade. Man drøftede denne Sag frem og tilbage, og til syvende og sidst blev man enig om, at det vist var bedst for Tobakkens Vedkommende — der var en af de vigtigste Poster — at fratage Værditoldkravet og gaa over til Vægttold. Blandt de Indvendinger, man har gjort mod Værditolden fra Tobaksfabrikanternes Side, var navnlig den, at vi have en betydelig Eksportindustri, og at man ikke vilde kunne blande de forskellige Arter Tobak sammen og lave dem om til Skraatobak eller Røgtobak etc., og saa faa Tolden godtgjort ved Udførselen. Det vilde være saa godt som umuligt at gennemføre den hertil nødvendige Kontrol, og man vilde saaledes standse hele denne Eksportforretning, der synes at være i god Udvikling. Om man nu end holder nok saa meget paa Værditolden, er det klart, at man er nødt til at bøje sig for det praktiske Livs berettigede Kræv, og derfor frafaldt Udvalget enstemmigt Kravet for Tobakkens Vedkommende.